

ת"פ 28839/07/20 - מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות נתניה נגד שמעון צרור

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 28839-07-20 מדינת ישראל נ' צרור

לפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות נתניה
נגד	
הנאשם	שמעון צרור ע"י ב"כ עו"ד עדי לבוק

גזר דין

עובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים, בביצוע עבירות כדלקמן:
א. במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של **פגיעה בפרטיות- בילוש או הטרדה אחרת**, עבירות לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981;
ב. במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");
ג. במסגרת האישום השלישי, הורשע בביצוע עבירה של **הפרת צו שנועד להגן על אדם**, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הראשון, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג גרושים מזה מספר חודשים ולהם ילד משותף. ביום 19.7.18 התקשר הנאשם למתלוננת וביקש לדעת היכן היא נמצאת, המתלוננת סירבה להשיב וניתקה את השיחה. הנאשם הגיע למקום, החנה את רכבו לצד רכב המתלוננת, קרא לה לבוא אך היא מסרה לו כי אינה מעוניינת. לאחר ארבע שעות עזב הנאשם את המקום. בסמוך לשעה 03:00 חזרה המתלוננת לבית הוריה ושמעה את הנאשם קורא לה בקולי קולות מהרחוב. הורי המתלוננת ירדו ובקשו מהנאשם לעזוב את המקום.

על פי עובדות האישום השני, ביום 21.7.18 בחניה בחוף הים חסם הנאשם עם מכוניתו, את דרכן של המתלוננת וחברתה וביקש לשוחח עם המתלוננת, אך זו סירבה. בהמשך, בחוף הים התיישב הנאשם על משענת כסאה של המתלוננת הוציא מכיסו סכין יפנית אחז אותה בידו תוך שהוא אומר "את בטוחה שאת לא רוצה לבוא איתי?".

על פי עובדות האישום השלישי, בהמשך לאישום הראשון ניתן צו הגנה ביום 24.7.18 בבית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה, לפיו נאסר על הנאשם להיכנס לדירה שבה גרה המתלוננת או להטרידה בכל דרך.

ביום 10.9.18 בסמוך לשעה 23:00 התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה כי בנם הקטן שתה וודקה וכי הבן "כבר לא בעולם הזה... לא פה, את כבר לא תשמעי אותו יותר".

רישום פלילי

2. לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות בפלילים בגין ביצוע עבירות אלימות, רכוש וסמים. האשם ריצה עונשי מאסר כשהאחרון שבהם בשנת 2020.

הסכמות הצדדים

3. על פי ההסכמות שגובשו בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת בעניינו. עוד הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בעתירתה למאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות

4. בחוות הדעת מיום 19.12.22 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

שירות המבחן

5. **בתסקיר מיום 14.7.22** צוין כי הנאשם בן 32, עובד בתחום השליחויות, גרוש, אב לילד משותף עם המתלוננת בן 6, ואב לילד כבן חצי שנה מזוגיות נוספת שמקיים מזה כשלוש שנים.

שירות המבחן פרט את נסיבות חייו של הנאשם, הקושי בהסתגלות למסגרות, הבעיות שחווה שהובילוהו להתרועע עם חברה שולית, להשתמש בסמים מסוג גראס ולהיות מעורב בפלילים כאשר בגיל 16 ריצה את מאסרו הראשון. שירות המבחן פרט את ההליכים הטיפוליים בהם שולב הנאשם, וצווי המבחן בהם הועמד. לדברי הנאשם, מאז, ערך שינוי בחייו, ניתק קשריו השוליים, סיים את הקשר הזוגי הבעייתי עם המתלוננת, מקיים כיום קשר זוגי מיטיב, אינו משתמש בסמים ועושה שימוש מצומצם באלכוהול.

הנאשם מוכר לשירות המבחן כאשר הופנה אליו בשנת 2017 בגין ביצוע עבירה שעניינה אלימות כנגד בת זוג. שירות המבחן ציין כי המליץ אז על המשך טיפול במרכז לשלום המשפחה אך הנאשם נדון לעונש מאסר לתקופה של 3 חודשים ללא צו מבחן.

הנאשם תאר לפני שירות המבחן את הבעייתיות בקשר הזוגי עם המתלוננת וציין כי כיום הם מנהלים קשר תקין וחיובי. הנאשם הביע חרטה בגין מעשיו ומסר כי בשיחות עם המתלוננת לאחר מכן התנצל בפניה וציין כי גם היא התנצלה בפניו.

הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות והסביר כי בוצעו על רקע סכסוך הגירושין וכי באותה העת העמיק את השימוש באלכוהול דבר שהשפיע על יכולתו לווסת את התנהגותו. עוד הסביר כי לאחר השתלבותו בהליך הטיפול העמיקה הבנתו באשר להשלכות התנהגותו האלימה על בנו ובאשר לנזק הרגשי שגרם לו בכך שחשף אותו והשתמש בו כדי לפגוע במתלוננת. הנאשם הדגיש כי מעולם לא התכוון לממש את איומיו.

שירות המבחן ציין כי חרף הניסיונות, לא עלה בידיהם לשוחח עם המתלוננת. עוד צוין כי בשנת 2019 שוחחו עמה לאחרונה ואז מסרה כי התגרשה מהנאשם והוא אינו יוצר קשר אלא בענייני הסדרי הראיה.

גורמי הטיפול במרכז לשלום המשפחה מסרו כי הנאשם שולב בטיפול בין השנים 2018 עד 2019, שיתף פעולה, הפיק תועלת מהטיפול ובאותה העת ההתרשמות היתה כי אינו זקוק להמשך טיפול בתחום האלימות הזוגית.

בדיקת שותן שמסר הנאשם נמצאה חיובית לממצאי סם אך גבולית. הנאשם הוזמן לשתי בדיקות נוספות אליהן לא הגיע.

בבוא שירות המבחן להעריך את מצבו של הנאשם שקל את גורמי הסיכון להישנות ביצוע העבירות. בין גורמי הסיכון מנה שירות המבחן את חומרת התנהגותו בעבירות הנוכחיות, עברו הפלילי וכן את ביצוע עבירות האלימות הקודמות כלפי המתלוננת, כשהתקשה לווסת עצמו גם בנוכחות בנו. עוד נשקלו דפוסי האימפולסיביים וכן מצבו המשפחתי המורכב. לבסוף שקל שירות המבחן את עברו ההתמכרותי כשבעת הנוכחית מסר בדיקת שותן המעידה על שימוש בסם.

כגורמי סיכוי לשיקום, נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם משתף פעולה וממשיך את הטיפול במרכז לשלום המשפחה. ניכר בנאשם כי מאז הליך הגירושין, ערך שינוי משמעותי בחייו, הושג איזון בקשר עם המתלוננת והוא לא חזר על התנהגות אלימה, כלפי המתלוננת כפי שעולה גם מגיליון הרישום הפלילי. כמו כן, כיום, בשונה מבעבר, ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מציב גבול כשחושש לעתידו המקצועי.

6. **בתסקיר שני מיום 23.10.22** עדכן שירות המבחן כי הנאשם נמצא מתאים לקחת חלק בסדנה טיפולית ייחודית לגברים אלימים שעתידיה להיפתח בחודש הקרוב והנאשם הביע נכונות לכך.

שירות המבחן עדכן כי הנאשם מסר ארבע בדיקות שותן שנמצאו נקיות משרידי סם כאשר לשתי בדיקות לא הגיע בשל עומס בעבודה. עוד עדכן שירות המבחן כי שוחח עם המתלוננת שמסרה כי מאז השתלב הנאשם בטיפול בשנת 2018, חל שינוי חיובי ומשמעותי בהתנהגותו מולה ובקשר עם הילד. עוד מסרה כי הנאשם הפסיק את השימוש בסמים ובאלכוהול, הקשר ביניהם קונקרטי, לא אירעו אירועים חריגים והיא אינה חוששת ממנו.

במהלך תקופת האבחון התרשם שירות המבחן משינוי ביכולתו של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו, להכיר בפגיעה במתלוננת ובבנו, וכי מאז קיומו של ההליך הקודם, לקח חלק בתהליך טיפולי משמעותי עבורו במסגרת הצליח להתבונן ולהכיר בדפוסי התקשורות הבעייתיים כמו גם בנטייתו להתנהגות תלותית ואובססיבית במסגרת קשיים זוגיים. כמו כן עלה כי העבירות בוצעו בתקופה שקדמה למעורבות שירות המבחן כשהמשך הצליח

להסתייע בהליך הטיפול ולהתמיד בו לאורך זמן, ומאז לא נפתחו נגדו הליכים נוספים.

להערכת שירות המבחן נוכח דיווחיהם של הנאשם ושל המתלוננת כאשר מזה תקופה ממושכת מתקיים קשר מרוחק וקונקרטי ביניהם, כששירות המבחן התרשם מהיעדר עיסוק במתלוננת, העובדה כי לא נפתחו נגד הנאשם הליכים נוספים, כשניכר כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול, התרשם שירות המבחן כי פחת הסיכון הנשקף מן הנאשם.

שירות המבחן התרשם מהמאמצים שורך הנאשם לשינוי בחייו מזה כארבע שנים, המוטיבציה שביטא להמשך העמקה בהליך הטיפול, המשאבים הנדרשים ממנו להמשך השיקום, יחד עם השיקום הכלכלי. לפיכך, המליץ על ענישה שיקומית תוך הימנעות מעונש מאסר ולו בעבודות שירות. בסופו של דבר הומלץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה תוך מתן הוראה למסירת בדיקות שתן בהתאם לסעיף 71א(ד) סימן ד'1 לחוק העונשין, וצו שירות לתועלת הציבור.

7. **בתסקיר נוסף**, שהוגש ביום 1.1.23 לאחר בקשת שירות המבחן, חזר שירות המבחן מהמלצתו להעמיד את הנאשם במבחן כאשר לא קידם השתלבותו בטיפול. שירות המבחן מסר כי הנאשם לא הגיע לארבעת המפגשים הראשונים בקבוצת הטיפול במרכז לשלום המשפחה והוחלט שלא לשלבו שם. הנאשם מסר כי הוא משקיע מאמצים בעבודה, שומר על קשר עם בנו מנישואיו הראשונים, יחסיו עם גרושתו יציבים וטובים וביקש לחזור לשלבו בטיפול בשעות אחה"צ. הוחלט כי הנאשם ישולב בקבוצה טיפולית המתקיימת בשעות הערב. המתלוננת מסרה כי חל שינוי משמעותי בהתנהגות הנאשם, הם מקיימים קשר קונקרטי סביב הסדרי הראיה והיא אינה חוששת ממנו. הנאשם מסר שתי בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם.

על כן, עתר שירות המבחן לדחיית הדיון בעניינו של הנאשם כדי לבחון נכונות הנאשם להתמיד בטיפול.

8. במסגרת **התסקיר הסופי** מיום 20.3.23 צוין כי במהלך תקופת הדחייה עמד שירות המבחן בקשר עם המרכז לשלום המשפחה. ממידע שנמסר מגורמי הטיפול צוין כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי קבוצתי ועד כה התקיימו 10 מפגשים, מתוכם הנאשם התייצב לשמונה, כאשר לשני המפגשים שלא התייצב, גילה אחריות והודיע מבעוד מועד. מדיווח גורמי הטיפול נמסר כי הנאשם משתף אודות קשייו, לוקח חלק פעיל בדיונים, מביא את עצמו באופן כנה ופתוח לקבוצה, מהווה גורם משפיע לטובה על המשתתפים וכזה התורם לשיח משמעותי. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם בעל יכולת התבוננות והערכתם היא כי יוכל להיעזר בטיפול ועליו להמשיך בו.

בהתייחס לקשר עם המתלוננת מסר הנאשם כי הוא מקיים קשר עם בנו מנישואים ראשונים ותיאר כי היחסים עם גרושתו ממשיכים להיות טובים ורגועים, בעיקר סביב הרצון לספק לבנם יציבות. הנאשם ציין כי לאורך השבוע הוא עובד באופן אינטנסיבי ונפגש עם זוגתו וילדיו בסופי השבוע. הנאשם ציין כי הסדר החוב אליהם הגיע הובילו להפחתה של המתח בו היה מצוי.

המתלוננת מסרה כי מאז מעצרו של הנאשם ושילובו בטיפול היא מתרשמת כי חל שינוי משמעותי בהתנהגותו. עוד ציינה כי ניכרים המאמצים שעורך ומשתדל להמשיך בהתנהגותו שכיום מאופיינת ברוגע, וגם כאשר מתגלע ויכוח למד לנהל

זאת באופן מקדם ולא כבעבר. כמו כן ציינה כי אינה חוששת מפניו.

שירות המבחן ציין כי בעת הזו, מבטא הנאשם מוטיבציה לשיקום, הוא השתלב בטיפול בשעות אחר הצהריים, ואף גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם מביא עצמו ומבקש לקדם התבוננות ורכישת כלים לוויסות.

על כן, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה יגיע למסור בדיקות שתן. כן הומלץ צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

9. בראשית טיעוניה עמדה המאשימה על חומרת העבירה, הערכים שנפגעו כתוצאה מביצועה, וביניהם שמירה על כבודה של המתלוננת, חופש הביטחון שלה ושלוות נפשה ורוחה.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה ציינה המאשימה כי מדובר באירועים לא קלים, הנאשם והמתלוננת היו גרושים ומטרתו הייתה להטרידה בכל אמצעי אפשרי והוא לא נתן לה מנוח.

על פי אחד האישומים דרש מהמתלוננת לשוחח עמו כשבדיו סכין שלופה, הנאשם איים בפגיעה במתלוננת, עשה שימוש בבגדים הקטין להטריד מנוחתה.

לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם ענישה אחד כולל הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

בהתייחס לנסיבות הנאשם עצמו הדגישה המאשימה שמדובר במי שבעבר הורשע בעבירות גם כלפי המתלוננת, ועל כן סבורה היא כי הלכה כברת דרך לקראת הנאשם בעתירתה למקום עונשו בתחתית מתחם הענישה ולהטיל עליו 4 חודשי עבודות שירות לצד מאסר על תנאי, צו מבחן כפי שהמליץ שירות המבחן ופיצוי למתלוננת.

המאשימה ביקשה להבהיר כי בעתירתה העונשית שקלה את השיהוי בהגשת כתב האישום, ואת הדרך הטיפולית בה צעד הנאשם עד היום, גם אם אינה מלאה.

טיעוני ההגנה

10. בטיעוניה הדגישה הסניגורית כי מדובר באירועים שאירעו לפני למעלה מ-4 שנים, כאשר כתב האישום הוגש בשיהוי, כשנתיים לאחר אותם אירועים, לאחר שהנאשם כבר נדון וסיים לרצות עונש שנגזר עליו במסגרת הליך אחר.

הסניגורית הוסיפה כי במסגרת ההליך הקודם ריצה הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ובשל כך פוטר מעבודתו. על כן, כיום עובד הנאשם כשליח בחברת "וולט", משלם מזונות באופן קבוע למתלוננת ומסייע בגידול

בנה של בת זוגו הנוכחית לצד הילד המשותף עם המתלוננת. כך, שכיום מפרנס הנאשם שתי משפחות.

עוד ציינה הסנגורית כי היחסים כיום עם המתלוננת-טובים, והנאשם נמצא בקשר רצוף עם שירות המבחן, מזה כארבע שנים. במצב דברים זה, לשיטתה, החשש להישנות ביצוע עבירה בעתיד, נמוך. לאור האמור, נוכח החשש לפגיעה בפרנסתו של הנאשם הרקע הכלכלי ממנו מגיע הנאשם, העובדה כי אמו ואחותו נפגעות נפש והקשר הזוגי החדש בו נמצא, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן וההגנה מצטרפת לעתירה זו.

דין והכרעה

11. הנאשם במעשיו, פגע בערכיה המוגנים של המתלוננת וביניהם כבודה, ביטחונה, פרטיותה ושלווה נפשה. אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרסים אלו מקבלים משנה תוקף וחשיבות בתוככי התא המשפחתי.

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן איננה מבוטלת.

הנאשם עקב אחר המתלוננת ולא פסק מלהטרידה. משנה חומרה ניתן לראות בכך כי הטרדת הנאשם לא פסקה אף לאחר שהמתלוננת פנתה לעזרת בית המשפט וניתן צו הגנה. התנהגות הנאשם הסלימה באופייה עד כי הנאשם עשה שימוש נאלץ בבנם המשותף.

אציין כי אף האיום על המתלוננת, אשר בוצע באמצעות סכין יפנית, אינו מעשה קל ערך כאשר היה עלול, בנסיבות מסוימות, מבחינת פוטנציאל הנזק הטמון, להוביל לפגיעה ממשית במתלוננת. לבסוף אזכיר כי הנאשם הפר צו שיפוטי בכך שיצר עם המתלוננת קשר, וכך אף פגע בסדרי השלטון והמשפט.

13. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:

א. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מ"י (25.06.2008) נדון עניינו של המבקש אשר הורשע בעבירת איומים בגין כך שכאשר הגיע לבית בת זוגו החיה בנפרד ממנו בכדי להחזיר את בתם הקטנה לרשותה על פי הסדרי ראייה. בעקבות ויכוח, איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה. בגין מעשיו נדון לשנת מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ב. עפ"ג (חי') 68260-05-18 מ"י נ' גולן שיטרי (20.9.18) נדון עניינו של המשיב אשר הורשע בעבירות איומים והדחה בחקירה בכך שהתקשר אל המתלוננת, בת זוגו לשעבר ולהם בת משותפת ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בחיי ילדיה במספר הזדמנויות. כמו כן, התקשר המשיב אל המתלוננת ממכשיר טלפון שמספרו חסום, וניסה לשכנעה לחזור בה מעדות שמסרה במשטרה. בית משפט השלום גזר על הנאשם מאסר על תנאי, נוכח מצבו הבריאותי שלו ושל משפחתו. אעיר כי התסקיר בעניינו לא בא בהמלצה טיפולית. בית המשפט המחוזי החמיר בענישה וגזר על המשיב 6 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות.

ג. עפ"ג (מחוזי י-ם) 40105-03-16 מ"י נ' שי אלביליה (8.5.17) הורשע המשיב בשתי עבירות

איומים, בכך שאיים על המתלוננת, עמה היה מצוי בקשר רומנטי במשך חצי שנה, במהלך שיחת טלפון. שירות המבחן סבר כי עונש מאסר מותנה וקנס יהוו ענישה מרתיעה ומציבת גבול. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הולם הנע בין עונש שאינו כולל מאסר, ובמקרים מתאימים אף אינו כולל הרשעה, לבין מאסר למספר חודשים, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות. בעת גזירת עונשו, שקל בית המשפט לקולה את הודאת הנאשם, כי לא נגרם למתלוננת נזק כלשהו, ואילו לחומרה שקל את עברו הפלילי והטיל עליו ארבעה ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 1,500. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המאשימה.

ד. ת"פ (שלום ת"א) 33078-10-19 מ"י נ' צבי רייכשטט (3.10.21) הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות ואיומים, בכך שבלש אחר המתלוננת, אשר באותה העת היו בהליך גירושין, צילם אותה ברכב עם אדם אחר ואף איים עליהם בעודו אוחז בגרזן. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה בדמות של של"צ לצד ענישה מרתיעה של מאסר על תנאי ופיצוי כספי. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. נגזרו על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 30 ימים בעבודות שירות, מאסרים על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך ₪ 300 והתחייבות.

ה. ת"פ (שלום ראשל"צ) 25992-01-19 מ"י נ' מוסא אבו רביעה (9.9.21) הורשע הנאשם בעבירות של איומים, פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק, בכך שהטריד את המתלוננת, נהג לעקוב אחריה, לצלמה ולהציע לה הצעות בעל אופי מיני. נוכח סירובה של המתלוננת להצעותיו, התקשר הנאשם פעם אחר פעם ואיים עליה. שירות המבחן סבר כי נדרשת עבודה טיפולית מעמיקה והמליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, ענישה הצופה פני עתיד וצו של"צ. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך ₪ 10,000, קנס בסך ₪ 3,000 וצו מבחן למשך שנה.

ו. ת"פ (שלום רמ') 16219-05-19 מ"י נ' ולדימיר בלדנוב (17.11.20) הורשע הנאשם בכתב אישום הכולל שישה אישומים, בעבירות של איומים, פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק, בכך שאיים על המתלוננת מספר פעמים בשיחות טלפון, עמה היה לו קשר זוגי במשך כחמש שנים, הלך בעקבותיה, לאחר שיצאה מביתה, עד למקום עבודתה. בית המשפט קבע מתחם ענישה אחד ביחס לכל עבירות האיום וביחס הטרדה באמצעות מתקן בזק, הנע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל, ואילו ביחס לעבירת הפגיעה בפרטיות בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך ₪ 3,000.

14. אזכיר כי "קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות" (ר' את ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)), בהיותה מתחם מגלם שיקולים נוספים-מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים - אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם. כמו כן, נוכח עתירת הצדדים לקביעתו של מתחם יחיד ובהתקיים מבחן הקשר ההדוק שגובש בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14), אקבע מתחם יחיד לכלל האישומים המפורטים בכתב האישום.

15. **בנסיבות ההליך שלפניי, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשי מאסר ספורים לנשיאה בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.**

16. שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים, נטל אחריות, הביע חרטה, חסך מן המתלוננת את הצורך להעיד ומזה כארבע שנים לא הסתבך בפלילים. עוד התחשבתי בשיהוי שחלף מביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום וכן בדברי המתלוננת כפי שהם באים לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן, לפיהם היחסים ביניהם קורקטיים, נוגעים להסדרי הראייה ולטיפול בילד המשותף והיא אינה חוששת ממנו.

כמו כן, אזכיר כי לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות, באשר הוא תומך במשפחתו הגרעינית על מצבה הרפואי המורכב וכן מפרנס שתי משפחות. ברור כי הנזק אשר ייגרם למשפחתו אם ישלח למאסר, ניכר.

17. זאת ועוד, להערכת שירות המבחן, כעולה מן התסקירים שהוגשו, קיימת חשיבות כי הנאשם ימשיך השתלבותו בהליך הטיפול ועל כן הומלץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה. כמו כן, נוכח הקשיים השונים עמם הנאשם מתמודד קיימת חשיבות כי ישקיע את מרב המאמצים בשיקום חיוני ובשיקומו הכלכלי ולכן המליץ שירות המבחן על ענישה בעל אופק שיקומי.

אזכיר כי שירות המבחן התרשם משינוי ביכולתו של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו, להכיר בפגיעה במתלוננת ובבנו, וכי הוא מצליח להתבונן ולהכיר בדפוסי התקשורת הבעייתיים כמו גם בנטייתו להתנהגות תלותית ואובססיבית במסגרת קשיים זוגיים.

להערכת שירות המבחן ניכר כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול, ופחת הסיכון הנשקף מן הנאשם.

18. מטבע הדברים, לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, מידת המשקל שתינתן להליכי השיקום צריכה להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, כמו גם אל נוכח נתוני האישיים של הנאשם, עוצמתו של הליך השיקום, העבר הפלילי ומרכיבי הענישה הנוספים הרלוונטיים (ר' לעניין זה את ע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נ' מ"י** (18.04.2018)).

19. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, לטיעוני הצדדים ולתסקירי שירות המבחן, באתי לכלל מסקנה כי על אף החומרה שבמעשי הנאשם, עסקין באחד מאותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם הליך שיקומו של הנאשם מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, עד כדי הימנעות מהשתת עונש מאסר, בשל כך שמתקיים בו אותו ניצוץ המבטא **"סיכוי של ממש שישתקם"**.

קבלת עמדת המאשימה, משמעותה בפועל, פגיעה ביכולתו של הנאשם להמשיך בשיקומו וזאת דווקא לאחר שהוכיח לאורך זמן נכונות להירתם באופן משמעותי להליך הטיפול בעניינו. אומנם לולא ההליך הטיפול-שיקומי סבורתני כי לא היה מקום לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, זאת, נוכח עברו הפלילי.

אלא כשנוטלים בחשבון את ההתקדמות שביצע הנאשם מאז ביצוע העבירות נשוא תיק זה בשנת 2018 ואת הירתמותו לתהליך הטיפול, כבר החל בשנת 2019 במסגרת הליך אחר, על אף הקשיים האובייקטיביים שניצבו מול הנאשם המשוכות שהיה עליו לעבור, נדמה כי האינטרס הציבורי ייצא נשכר מהמשך שיקומו של הנאשם, באופן שיפחית את הסיכון שבמצבו ולא דווקא מקטיעת הליך הטיפול וגזירת עונשו של הנאשם למאסר.

20. ראוי כי יודגש כי העבירות בהן הורשע במסגרת ההליך הנוכחי, בוצעו בתקופה שקדמה להליך הטיפול בו שולב בשנת 2019, כשמאז לא נפתחו נגדו הליכים נוספים.

עוד יובהר כי שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, גם כשחבר ההליך הפלילי כבר לא הייתה מונחת על צווארו, מלמד יותר מכל על רצונו הכן בהמשך ההליך הטיפול, כאשר לכך יש להוסיף את היעדר קיומם של הליכים פלילים נוספים לאחר שילובו בהליך הטיפול בשנת 2019.

לבסוף אציין את העיקר - ההליך הטיפול בו שולב הנאשם לאחרונה, מלמד על כי קיים לנאשם לכל הפחות **"סיכוי של ממש שישתקם"**.

כעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 20.3.23, הנאשם שולב בהליך טיפולי במסגרת המרכז לשלום המשפחה.

כאמור, מדיווח גורמי הטיפול נמסר כי הנאשם משתף אודות קשייו, לוקח חלק פעיל בדיונים, מביא את עצמו באופן כנה ופתוח לקבוצה, מהווה גורם משפיע לטובה על המשתתפים וכזה התורם לשיח משמעותי, עוד נמסר כי הנאשם בעל יכולת התבוננות והערכתם היא כי יוכל להיעזר בטיפול ועליו להמשיך בו.

גם המתלוננת מסרה כי מאז מעצרו של הנאשם ושילובו בטיפול היא מתרשמת כי חל שינוי משמעותי בהתנהגותו. עוד ציינה כי ניכר בו שעורך מאמצים ומשתדל להמשיך בהתנהגותו שכיום מאופיינת ברוגע, גם כאשר מתגלע ויכוח למד לנהל זאת באופן מקדם ולא כבעבר, כמו כן ציינה כי אינה חוששת מפניו.

לבסוף ציין שירות המבחן כי בעת הזו ובהמשך למוטיבציה שביטא הנאשם התרשמות גורמי הטיפול היא כי הוא מביא עצמו ומבקש לקדם התבוננות ורכישת כלים לוויסות.

על כן, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה יגיע הנאשם למסור בדיקות שתן וכן הומלץ על צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 2667/18 **יצחק נ' מ"י** (10.10.18):

"הקלה בעונש תוך סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום אינה אך בגדר התחשבות אישית בעבריו, אלא עיקרה טמון בכך ששיקום מוצלח משרת את האינטרס החברתי של הגנה על החברה מפני עבירות עתידיות מצד אותו עבריו, בבחינת "הפסדו יוצא בתועלתו".

21. סיכומם של דברים, בשקילת כלל השיקולים ובכלל זה, מהות מעשיו של הנאשם, עברו הפלילי, נסיבותיו האישיות, סיכויי שיקומו, והדברים שמסרה המתלוננת, מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם ולהימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות.

יובהר כי הצורך בפיקוח על המשך שיקומו של הנאשם והצורך בהעמדת הנאשם על המשמעות החברתית של מעשיו, ימצאו מענה בהעמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן ובהטלת צו שירות לתועלת הציבור.

סוף דבר

22. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 150 שעות כפי התוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותוגש לאישורי תוך 30 ימים.

ב. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

במסגרת צו המבחן ימסור הנאשם בדיקות שתן בהתאם לסעיף 71א(ד) סימן ד'1 לחוק העונשין, שירות לתועלת הציבור.

הוסבר לנאשם כי היה ולא יעמוד בתנאי צו המבחן או צו השל"צ או שלא ימסור בדיקות שתן או שימצאו שרידי סם בשתן, יוחזר עניינו לבית המשפט וייגזר עליו עונש אחר, יכול וחמור יותר.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות כנגד בת זוג.

ד. פיצוי למתלוננת עת/3 בסך של 3500 ₪.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. הנאשם יפקיד את סכום הפיצוי בקופת בית המשפט. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי למתלוננת בהתאם לפרטים שמתסור המאשימה בתוך 10 ימים.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז כחוק.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ג, 03 אפריל 2023, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.

עמוד 10

